

حضرت ولی عزیز امرالله می فرمایند:

" حال وقت ثبات و استقامت است و هنگام تعاون و تعاضد تا به مرور ایام جامعه بهایی شوکت و رونقی عظیم یابد و وعود الهیه در آن سرزمین جلوه ای شدید نماید . "

توقیعات مبارکه ۱۹۲۲-۱۹۲۷ ص ۶۳

عنوان: باید در تمشیت امور یکدیگر به کمال سعی توجّه نماییم

قسمت روحانی

- ۱- مناجات شروع
- ۲- دعای دسته جمعی (به انتخاب جمع)
- ۳- نصوص مبارکه حضرت بهاءالله
- ۴- نصوص مبارکه حضرت عبدالبهاء

قسمت اداری

- ۵- توقیع حضرت ولی امرالله
- ۶- بخشی از پیام بیت العدل اعظم الهی مورخ ۲۳ ژوئن ۲۰۱۶
- ۷- قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الهی
- ۸- قسمتی از دستور العمل زندگی
- ۹- سعادت چیست؟
- ۱۰- حکایت: سعادت را در کجا می توان یافت؟
- ۱۱- شور و مشورت
- ۱۲- برنامه نونهالان و نوجوانان

قسمت اجتماعی

- ۱۳- الفت و پذیرائی
- ۱۴- مناجات خاتمه

همراهان روحانی

با تقدیم تحیات

در این برنامه پیشنهادی بر آن شدیم که درخصوص هدایات اخیر بیت العدل اعظم الهی در دستخط مورخ ۲۳ ژوئن ۲۰۱۶ در رابطه با عملکرد افراد جامعه در قبال فشارهای اقتصادی وارده بر گروهی از احباء به تبادل نظر بپردازیم

توصیه می گردد در صورتیکه عزیزان پیام مذکور را زیارت ننموده اند در فرصتی مناسب آن را در خلال برنامه اجراء نمائید سپس در قسمت شور و مشورت در خصوص وظائف تک تک افراد در این شرائط دشوار مشورت فرمائید

بدیهی است توجه به اهمیت تعاون و تعاضد در امور، از اهم اموریست که میتواند مورد نظر قرار گیرد اما هدف، ارایه راهکارهای عملی برای رفع این مشکل است. درعین حال واقفیم که هر اقدامی می بایست به فرموده بیت العدل اعظم الهی: " با کمال حزم و مهربانی و توجه کامل به اصول روحانی و اخلاقی و رعایت کامل حرمت و شأن احبّای نیازمند انجام گیرد"

تأییداتتان مدام

خداوند بیماندا، پناه بیچارگانی و ملجأ آوارگان و امیدگاه آزادگان . پروردگارا از خود نومیدیم و از بیگانه و خویش دور و بعید. رجا به ملکوت ابهی داریم و امید به فضل جدید ربّ اعلی، پرتو عنایت مبذول دار و به لحاظ عین رحمانیت مشمول کن . از امتحان شدید برهان و از افتتان عظیم رهائی بخش . ای آمرزگار بنده درگاهیم، پرگناهیم، مقیم بارگاهیم، جان و وجدان را شادمانی بخش . دلهای پریشان را از قید آب و گل رهائی ده، ملحوظ و محفوظ دار و مصون و محظوظ کن در دو جهان کامران فرما و از فضل و جود خویش شادمان کن . توئی مقتدر و توانا و توئی دهنده و بخشنده و بینا.

منتخبات مکاتیب ج ۲ ص ۱۲

ای پروردگار بی نیاز، از جمیع خلق روی بگردانیدیم و به سوی تو توجه نمودیم از کلّ بی نیاز شدیم تا همدم و همراز تو گردیدیم . چون تو را یافتیم خود را از خویش و آشنا بیگانه ساختیم . تو را شناسیم و تو را ستائیم و تو را پرستیم . ای پروردگار گناه بیامرز و کمال بیاموز، پرده بسوز و روی بنما تا مشاهده جمال و کمال تو نمائیم و از بحر عطا بهره گیریم و از خُلق و خوی حبیب نصیب یابیم . خدایا ما را به خود مأنوس کن و به نفحات قدس مألوف نما دیده بینا کن و گوش شنوا نما . توئی مقتدر و توانا و توئی بخشنده و مهربان.

منتخبات مکاتیب ج ۲ ص ۶

۳-نصوص مبارکه حضرت بهاء الله

حضرت بهاء الله می فرمایند:

مقصود از اجتماع، اعانت یکدیگر است

" اول هر امری و هر ذکری معرفه الله بوده ، اوست مُمد کل و مربی کل ، و اول امری که از معرفت حاصل می شود الفت و اتفاق عباد است چه به اتفاق ،عالم منور و روشن، و مقصود از اتفاق، اجتماع است و مقصود از اجتماع اعانت یکدیگر و اسبابی که در ظاهر سبب اتحاد و الفت و ارشاد و محبت است . " ۱

معنی مواسات در کتاب الهی:

انشاء الله باید جمیع احباب با کمال محبت و وداد باشند و در اعانت یکدیگر کوتاهی ننمایند . و معنی مواسات که در کتاب الهی نازل شده اینست که هر یک از مؤمنین سایرین را مثل خود مشاهده نمایند، یعنی خود را اعلی نشمرند . ۲

باید در تمشیت امور یکدیگر به کمال سعی توجه نمود:

"باید در تمشیت امور یکدیگر به کمال سعی توجه نمایید یَنْبَغِي لِكُلِّ نَفْسٍ أَنْ يَكُونَ عَضُدًا لِآخِرِ أَيْنِ اسْتَحْكَمَ مَالِكُ أُمَّمٍ كَمَا مِنْ قَلَمٍ جَارِي شَدِيدٌ . " ۳

۱- آیات رحمن ص ۳۲

۲- آیات الهی ج ۱

۳- امر و خلق ج ۳ ص ۲۶۰

تعاون و تعاضد مختص به نفوس مبارکه است.

"همیشه نفوس طیبه در بند راحت و آسایش خویش نبودند بلکه محض نورانیت عموم از نوش گذشتند و تحمّل نیش فرمودند . راحت و خوشی و تکاسّل و ترفّه و تهاون و تناسل از هر نفسی برآید بلکه در این میدان هر کس نهایت قوّت و اقتدار بنماید. ولی تعاون و تعاضد و تحمّل و تجلّد و جانفشانی کار هر نفسی نیست این مختصّ به نفوس مبارکه است نه هر غیبی نادان و مُهمّل ناتوان " . ۱

در عالم انسانی تعاون و تعاضد اتم و اکمل تر از سائر عوالم است

" ... لهذا در عالم انسانی تعاون و تعاضد اتم و اکمل تر از سائر عوالم است به قسمی که به کلی زندگانی انسانی مربوط به این امر عظیمست علی الخصوص بین احبای الهی باید این اساس قویم در نهایت متانت باشد به قسمی که هر یک در جمیع مراتب مدد به دیگری رساند چه در مراتب حقایق و معانی و چه در مراتب جسمانی ... " ۲

احبای الهی در جمیع حقوق مشترکند و فی الحقیقه حکم یک نفس دارند

" یاران الهی باید در یوم مصائب غم خوار یکدیگر گردند و در خلاص دوستان عقد مشورت کنند و به قدر امکان سبب آسایش جان و وجدان همدیگر گردند احبای الهی در جمیع حقوق مشترکند و فی الحقیقه حکم یک نفس دارند هر یک زیان نماید کل زیان کرده اند هر یک سود نماید کل سود نمایند زیرا روابط محکم است و اساس وحدت حال مستحکم . " ۳

۱- منتخبات مکاتیب ج ۳ ص ۱۸۶

۲- امر و خلق ج ۳ ص ۲۶۳

۳- گلزار تعالیم بهایی ص ۱۱۹

حضرت ولی امرالله می فرماید :

"تعاون و تعاضد یاران در این ایام پر افتتان جلب تاییدات حتمیه متتابعه الهیه را نماید و دلیلی واضح و برهانی لامع بر وحدت جامعه و استحکام بنیان الهی و نفوذ کلمه الله و سُمُو دین الله و پَسالت و شجاعت احباءالله در آن اقلیم مقدس است . این گونه اقدامات و تبرعات و ظهور این آثار و علامات در مرکز و ولایات بالمال غلبه امرالله و سَطوت شریعه الله و سستی و ذلت و خِذلان دشمنان دین الله را ثابت و آشکار نماید و جُنْد هُنَالک مَهزوم مِین الاحزاب را مُدَلَل و مُبْرَهَن گرداند .

توقیعات مبارکه ۱۹۲۲-۱۹۴۸ ص ۲۰۵

۶-بخشی از پیام بیت العدل اعظم الهی مورخ ۲۳ ژوئن ۲۰۱۶

...در این ایام دشوار بدون شک به جان و دل خواهند کوشید تا با توکل به قوه کلمه الله و قدرت میثاق و با آگاهی به اینکه درک افراد از مستلزمات رعایت اصول و حکمت متفاوت است، ناملایمات را با استقامت سازنده مواجهه نموده بیش از پیش و در کمال اتحاد و اتفاق به تشویق و حمایت یکدیگر پردازند و با هم بستگی کامل و تا حد امکان برای رفع زیانهای اقتصادی وارده بر عزیزانی که آماج این ظلم و ستم واقع شده اند همت نمایند.

... حضرت بهاء الله میفرماید: «انسان نباید جمیع همّت را در خیال خود مصروف دارد. باید در تمشیت امور یکدیگر به کمال سعی توجّه نمایند.» البته طبیعی است که در چنین شرایطی احتیای عزیز با الهام از این بیان مبارک با کمال اشتیاق به یاری همدیگر برخیزند.... شایسته است که همدیگر را یادآور شوید که در این ایّام انتقالی، روش پسندیده اهل بهاء در مهد امر الله برای حلّ و فصل امور جامعه خویش آن است که با اطمینان کامل به تأییدات الهی، در نهایت اتّحاد و جدّیت قدم به قدم پیش روند و با صبر و شکیبایی هر روز بینشی روشن تر نسبت به جزئیّات مسائل مختلف کسب نموده در جهت اهداف خود گام های استوار بردارند. بدین ترتیب حتّی در این دوران نیز خواهید توانست به کوشش های ارزنده خویش در جهت ترقّیات روحانی فردی و استحکام جامعه و نیز خدمت به وطن و هموطنان گرامی ادامه دهید.... شیوع فقر و بیکاری البته یکی از مشکلات امروز ملّت ایران است ولی با فشارهای اقتصادی که در چند سال گذشته برخلاف موازین عدل و انصاف از طرف بعضی از مقامات مسئول به شهروندان بهائی آن سرزمین وارد آمده، توجّه مخصوص به وضع کسانی که علیرغم تلاش شرافتمندانه خویش به حمایت مالی احتیاج دارند ضروری است. بنا بر این مراقب باشید که افراد و خانواده ها برای امرار معاش و رفع احتیاجات مبرم زندگی مشکلی نداشته باشند. این وظیفه مقدّس را با کمال حزم و مهربانی و توجّه کامل به اصول روحانی و اخلاقی و رعایت کامل حرمت و شأن احتیای نیازمند انجام دهید. عالم بشریت با چالش ریشه کن کردن فقر رو به رو است و تا این مشکل به نحوی عادلانه حلّ نشود عواقب این بی عدالتی بزرگ گریبان گیر همگان خواهد بود. از جمله تکالیف اهل بهاء این است که در این راه ورای جامعه بهائی نیز بیندیشند و تا حدّ امکان کمک هایشان را برای نیل به این هدف ارزشمند در بین هم وطنان خود با خلوص نیت ارائه دهند

۸- حصول کمال درعالم امکان به تنهایی برای هیچ فردی مؤثر نیست

... "ما افراد بشر موجودات منفرد خلق نشده ایم تمام دوران حیات ما متکی بر یک رشته روابط و علائقی است که با سایر افراد بشر داریم و حصول کمال در عالم امکان به تنهایی و بالاستقلال برای هیچ فردی از افراد میسر و ممکن نیست. ما چون طبیعتاً مانند زنبور عسل و مورچه و حیوانات نظیر آن اجتماعی خلق شده ایم برای هیچ یک از ما ممکن نیست صفات و اخلاق ذاتی خود را مانند یک واحد مجزائی پرورش و تکمیل نمائیم. کشیش و صوفی و یا مرتاضی که عمر خود را بدون ابراز خستگی در طلب طریق نجات صرف می کند و یا با ترک لذات و مواهب زندگی و تحمل ریاضات و صدمات جسمی تکمیل نفس می نماید راهی غلط می

پیماید. چنین فردی سعی می کند بر خلاف مسیر طبیعت حرکت نماید زیرا ترقی و تعالی افراد هر يك از انواع موجودات که به حال اجتماع زندگی می کنند بر اساس تعاون و تعاضد و رقابت و تشویق و تحریص و استفاده از تجربیات اقران و امثال خویش استوار است. بنابراین قسمت اعظم طریقی را که باید در سبیل ترقی و تکامل شخصی بیمائیم، قهراً با زندگی کسانی که با آنها معاشریم ارتباط دارد و طرز رفتار متقابل آنها نسبت به ما در اخلاق خود ما مؤثر بوده و در اصلاح یا افساد آن مدخلیت کامل دارد

برگرفته از دستورالعمل زندگی به قلم حضرت حرم روحیه خانم

۱۰- حکایت

سعادت را در کجا می توان یافت؟

سمیناری برگزار شد و پنجاه نفر در آن حضور یافتند. سخنران به سخن گفتن مشغول بود و ناگاه سکوت کرد و به هر یک از حاضرین بادکنکی داد و تقاضا کرد با مازیک روی آن اسم خود را بنویسند. بعد، آنها را جمع کرد و در اطاقی دیگر نهاد. حال، از حاضرین خواست که به اطاق دیگر بروند و هر یک بادکنکی را که نامش روی آن بود بیابد. همه باید ظرف پنج دقیقه بادکنک خود را بیابند. همه دیوانه وار به جستجو پرداختند؛ یکدیگر را هل می دادند؛ به یکدیگر برخورد میکردند و هر ج و مرجی راه انداخته بودند که حدی نداشت.

مهلت به پایان رسید و هیچکس نتوانست بادکنک خود را بیابد. بعد، از همه خواسته شد که هر یک بادکنکی را اتفاقی بردارد و آن را به کسی بدهد که نامش روی آن نوشته شده است. در کمتر از پنج دقیقه همه به بادکنک خود دست یافتند. سخنران ادامه داده گفت، "همین اتفاق در زندگی ما می افتد. همه دیوانه وار و آسیمه سر در جستجوی سعادت خویش به این سوی و آن سوی چنگ می اندازیم و نمی دانیم سعادت ما در کجا واقع شده است. سعادت ما در سعادت و مسرت دیگران است. به یک دست سعادت آنها را به آنها بدهید و سعادت خود را از دست دیگر بگیرید. این است هدف زندگی انسان.

دو ساعت به بر آمدن آفتاب مانده بود که یکی از دو تن از بهائیان که شب را در بیت گذرانده بودند، مرا بیدار کرد. حضرت عبدالبهاء برخاسته بودند؛ سماور می‌جوشید و چای برای بهره بردن ما آماده بود. تشنه "چای روحانی" بودم که مرا بیدار ساخت و شتابان جامه به بر کرده در میان تاریکی بامدادی به بیت دیگر رهسپار شدم. در اطاق مبارک را گشودم و سرزده وارد شدم. حضرت عبدالبهاء در جای همیشگی خود روی نیمکتی در گوشه اطاق کنار پنجره نشسته بودند. شمعی تنها روی میز روبرو که پوشیده از کتاب بود روشنی می‌بخشید. سکوت و آرامشی برقرار بود و نور ملایم بر اسرارآمیزی اطاق و سحرآمیزی آن لحظات می‌افزود.

دیدگان حضرت عبدالبهاء بسته و محاسن مبارک نورانی بود؛ آرامش ژرفنای وجودشان بر سیمای ایشان پرتو افکنده، مولوی سفید مبارک که هیچ لگه‌ای بر آن دیده نمی‌شد بر رأس حضرتشان قرار گرفته و شعرات مبارک نقره‌گون ایشان، موقعی که نیک نگریستم، دیدم که به نحوی بس زیبا بر شانه‌های پهن آن حضرت موج بود.

از میان آن سکوت و آرامش وصف ناکردنی صدای محبوب قلوب شنیده شد که فرمودند:

"سعادت طعام ربّانی روح انسانی و شهد بهشتی ارواح بشری است که موهبت فناپذیری و مرحمت بصیرت روحانی به انسان می‌بخشد. سعادت ستاره صبح است که گمراهان را به ملجأ و ملاذ جاودانی مبارکی رساند. سعادت رود زلالی است که از کوهستان آسمانی به بهشت افکار و اذهان روان است و سبب شود در ساحلش نوایای عالیة باقیة عالم انسانی به حیث عمل در آید. سعادت، ملائکه حتی قدیر است که نوع بشر را الهام می‌بخشد که معجزه ایثار را تحقق بخشد و نوع دوستی عاری از هر تعصّبی را جامه واقعیت درپوشد.... سعادت انسان منوط به امور ظاهره از قبیل ثروت و تجملات و البسه فاخر نیست. بلکه مشروط به احساسات قلبی و توجهات ذهنی است."

(ترجمه - از خاطرات یکی از زائرین مندرج در نجم باختر، سال ۱۳، شماره ۶، اول سپتامبر ۱۹۲۲، ص ۱۵۲)

در هدایات اخیر بیت العدل اعظم الهی در رابطه با فشارهای وارده بر احباء در برخی از شهرستانها می خوانیم:

" ناملايمات را با استقامت سازنده مواجهه نموده بيش از بيش و در کمال اتحاد و اتفاق به تشويق و حمايت يکديگر پردازند و با همبستگي کامل و تا حد امکان براي رفع زيانهاي اقتصادي وارده بر عزيزاني که آماج اين ظلم و ستم واقع شده‌اند همت نمايند."

و در هدایت دیگری میفرمایند:

حضرت بهاءالله میفرمایند: «انسان نباید جمیع همت را در خیال خود مصروف دارد. باید در تمشیت امور یکدیگر به کمال سعی توجه نمایند.» البته طبیعی است که در چنین شرایطی احتیای عزیز با الهام از این بیان مبارک با کمال اشتیاق به یاری همدیگر برخیزند... شایسته است که همدیگر را یادآور شوید که در این ایام انتقالی، روش پسندیده اهل بهاء در مهد امر الله برای حلّ و فصل امور جامعه خویش آن است که با اطمینان کامل به تأییدات الهی، در نهایت اتحاد و جدیت قدم به قدم پیش روند و با صبر و شکیبایی هر روز بینشی روشن تر نسبت به جزئیات مسائل مختلف کسب نموده در جهت اهداف خود گام های استوار بردارند.

باعنایت به هدایات فوق وتوجه خاص به مطالبی که از این هدایات مشخص گردیده است، چه نکاتی را برای ایفاء وظایفمان در قبال یکدیگر، قابل تأمل میدانید